

Anja Mrzlak Fajdiga

Za nami je mesec ustvarjalnosti, sodelovanja in odličnih dosežkov na različnih tekmovanjih. Naši učenci so znova pokazali, kako raznolike so njihove sposobnosti: tekmovali so v konstruktorstvu, se preizkusili v veščinah na delavnicah MEPI ter osvajali znanja o finančah na delavnicah BODI FIN.

Petošolci so že v februarju ustvarili čudovite mozaike, ki so s svojo barvitostjo razveselili svoje mamice ob dnevu žena.

Šestošolka Zala je s svojimi pesmimi sodelovala na razpisu Drevo.

V nadaljevanju časopisa predstavimo utrinke vseh teh bogatih doživetij.

Dogajalo se je ...

TEKMOVANJE V KONSTRUKTORSTVU

V petek, 28. marca, je bilo v Celju tekmovanje v konstruktorstvu Savinjske in Koroške regije. V kategoriji izdelek iz lesa sta tekmovala Nik Pečnik in Timotej Zahojnik, v kategoriji kovin pa sta se pomerila Kristjan Rozoničnik in Rene Remšak. Najboljše sta se odrezali Lana Kosmač in Neža Fužir v kategoriji umetnih mas, saj sta osvojili 3. mesto.

APLIKACIJA OPERA

»Teško je najstnika navdušiti z opero,« so besede Eve Černe Avbelj, znane sopranistke, ki nam je skupaj s Klemnom Torkarjem v predstavi Aplikacija opera pokazala svoj svet glasbe. Oba sta 3. 4. 2025 prvič gostovala na naši šoli, zato smo zanju ob koncu predstave imeli veliko več vprašanj, kot bi jih imeli sicer.

Ideja za Aplikacijo opero naj bi »zrastla na Klemnovem zelniku«, saj v svoji zbirki predstav pred petimi leti nista imela še nobene primerne za otroke na predmetni stopnji. V predstavo sta vključila mnoge znane skladatelje iz obdobja baroka in po njem ter njihove znane simfonije, arije ... Predstavila sta bogato predstavitev operne zgodovine, ki se nam včasih zdi tako daleč, hkrati pa je tako blizu. S tem sta na kratko obšla svet glasbe in ob tem dodala nekaj elementov današnjega časa.

Za zaključek predstave so se štirje naši učenci pridružili nastopajočima na odru in zapeli pesem Mojster Jaka v kanonu.

Predstava nam je odprla oči v svet opere in verjamem, da nas bo vsaj nekaj to izkušnjo vzelo kot navdih, da si kdaj ogledamo kakšno operno predstavo. Take izkušnje nas bogatijo in nam širijo obzorje, zato upam, da bomo tudi v prihodnje še kdaj deležni spoznavanja področij, ki za nas niso vsakdanja.

Neli Kopusar, 7. b

MEPI ODPRAVA V ŠMIHEL

10. aprila ob pol štirih popoldne smo se učenci osmega razreda, ki smo vključeni v program MEPI, skupaj s štirimi učitelji zbrali na parkirišču pred pokopališčem v Mozirju in se odpravili na našo prvo poskusno MEPI odpravo. Do cilja na podružnični šoli v Šmihelu smo prišli po približno uri in pol hoje. Tam smo v učilnico odložili svoje nahrbtnike in se dogovorili, kje bo kdo spal.

Čez nekaj časa smo odšli ven nabrat palice in drva za peko hrenovk. Čeprav nam ognja ni uspelo prižgati takoj, je po nekaj poskusih le zagorel, zato je prav kmalu zadišalo po sveže pečenih hrenovkah. Ko smo se najedli, smo nekateri igrali nogomet, drugi pa so izdelovali rože iz krep papirja.

Okoli pol enajstih smo šli noter in se začeli pripravljati na spanje. Nato smo, seveda brez učiteljev, bedeli dolgo v noč in oči zatisnili šele ob treh ponoči. Zjutraj smo vseeno kmalu vstali, se pripravili in uredili za nov dan.

Po zajtrku smo se odpravili na krajši pohod, na katerem smo pridobili znanje iz orientacije. Po opravljenem pohodu je sledila malicala. Ko smo se dobro podložili, smo okoli desete ure vzeli pot pod noge in se odpravili proti Mozirju. Pot je hitro minila, saj smo si čas krajšali s petjem in poslušanjem glasbe. Na koncu smo ugotovili, da smo za pot nazaj porabili več časa, kot smo nameravali. Kljub temu smo uspešno prispeli na točko, kjer smo prejšnji dan začeli. Tam so nas starši že nestrpno čakali. Dobro razpoloženi smo se poslovili in odšli vsak svojo pot.

Neža Fužir, 8. a

BODI FIN – DELAVNICE

V petek, 18. 4. 2025, smo se učenci, ki smo na tekmovanju o finančah osvojili priznanje, odšli v Ljubljano. Ker smo skozi leto pridno delali, so za nas pripravili delavnice na temo financ.

Najprej so nas prijazno sprejeli na Pošti Slovenije, kjer so nam na kratko predstavili potek dneva. Že pred vhomom v stavbo so nas razdelili v skupine, ki so jih zaznamovale barve zapestnic, ki smo jih prejeli. Po predstavitvi so nas po skupinah peljali na destinacije, kjer so se nahajale delavnice. Prva delavnica se je nahajala v Banki Slovenije, kjer smo se igrali Banktivity. To je različica igre Activity, le da vsebuje finančne pojme.

Druga delavnica se je nahajala v isti stavbi. Tam smo se igrali več različnih iger, pri katerih smo se spoznavali z drugimi iz skupine. Tretja delavnica se je nahajala v muzeju Banke Slovenije, kjer smo si na hitro ogledali zgodovino denarja, ki smo ga uporabljali v Sloveniji ter spoznali še veliko zanimivosti. Držali smo tudi zlato palico in ugotavljali njeno težo. Kot največjo zanimivost pa so nam pokazali stol, narejen iz dveh milijonov evrov. Nanj smo lahko tudi sedli.

Po končanih delavnicah smo se odpravili nazaj na Pošto, kjer nas je čakal žreb glavnih nagrad, ki so jih lahko osvojili prejemniki zlatega priznanja. Med dvanajstimi izžrebanci je glavno nagrado osvojila tudi naša učenka Gea Goličnik. Da pa ne bi bili lačni, so nas po žrebanju pogostili v avli Banke Slovenije.

Po pogostitvi smo se odpravili nazaj v Mozirje, kamor smo se vrnil v zgodnjih popoldanskih urah.

Nal Napotnik, 8. b

MOZAIKI – TEHNIŠKI DAN

V torek, 25. 2. 2025, smo imeli učenci 5. a-razreda tehnični dan na temo Mozaiki. Obiskala nas je gospa Mojca Černivšek, ustvarjalka mozaikov. Predstavila nam je, s čim se ukvarja. Po svoji predstavitvi nam je povedala, kaj bomo izdelovali. Pokazala nam je tudi posnetek, ki nam je bil v pomoč, ko smo sami izdelovali mozaike.

Nato smo odšli do mize, na kateri so bile barvne keramične ploščice. Izbrali smo si barve po svojih željah. Za končni izdelek smo potrebovali še lepilo, posebne kleščice za rezanje keramike in leseno deščico. Ko smo si pripravili vse pripomočke za izdelek, smo začeli keramiko s kleščicami ščipati na manjše koščke. Ko smo to naredili, smo si jih postavili na deščico in oblikovali sliko. Ko smo bili z njo zadovoljni, smo koščke prilepili na deščico. Naredili smo več krogov s koščki keramike. Potem smo počakali 10-15 minut, da se je lepilo posušilo. Ko se je posušilo, je gospa Mojca Černivšek zmešala maso za fugiranje. Na enem izdelku nam je pokazala, kako moramo sami zafugirati izdelek. Potem smo svoj izdelek zafugirali, najprej po vrhu, počakali 1-2 minuti, potresli malo po mizi, da se je fugirna masa vlezla v vse luknjice. Spet smo počakali in nato zafugirali še po robovih. Nato smo izdelke dali sušiti na polico. Medtem ko se je izdelek sušil na polici, smo pospravili razred. Ko se je dovolj posušilo, smo na zadnjo stran pritrdili stenski kavelj. Izdelke smo ponovno dali dokončno sušiti na polico.

S tem se je naš tehnični dan ustvarjanja mozaikov zaključil.

Posušene mozaike smo še zavili in napisali voščilo za 8. marec, ker smo to podarili našim mamicam za dan žena.

Meni je bil ta dan zelo všeč.

Ema Ločan, 5. a

Pesniški poskusi

KATERA URA JE PRIJAZNA

Uri na železniški postaji se vedno mudi,
niti za sekundo ne zaniža.
Ko po peronu tečem,
oči ostalih nase navlečem,
zato zamudim vlak.

Prijazna ni niti moja budilka,
je le zgodnja, nadležna vsiljivka.
S svojim hrupom nikomur ne prizanese,
čisto vsakega iz spanca odnese.

Prijatelj mi ni niti pod razno šolski zvonec,
sliši se, kot bi na tla treščil lonec.
Vse opozori, da sem zamudil,
ker se nisem pravočasno zbudil.

Všeč pa mi je kuhinjska ura,
ki oznanja, da na mizi je pečena kura.
Pri obedu smo vsi v družini srečni
zdi se nam, da smo večni.
Ta ura šteje nam trenutke skupne,
šteje le lepe trenutke
in hitro pozabi na tiste obupne.

Zala Nežič, 6. b

VSE TO SEM JAZ

Ko sem bilo posajeno,
nisem bilo prav nič uglajeno.
Bilo sem razigrano
in nikoli zaspano.
Ko so me starši poslali spat,
sem se vedno hotelo igrat.
S svojimi vejami sem strašilo ptice
in preganjalo veverice.

Ko sem malo zraslo
in bilo že skoraj odraslo,
sem si česalo krošnjo
in zavrnilo vsako starševsko prošnjo,
jezikalo, rado spalo,
v šolo se mi ni dalo.

Potem sem dokončno odraslo,
pazilo mladino sem nedoraslo,
imelo sem že veliko krošnjo
pa tudi letnic več,
zato me je skrbelo,
da se to navzven ne vidi preveč.

Pozneje z ničimer več se nisem obremenjevalo,
le v objemu tišine sem samovalo.
Takrat so me spremljali spomini mladosti,
zavedalo sem se pridobljenih modrosti.

Nekega dne so prišli čudno oblečeni ljudje,
po meni so tolkli in žagali,
mar jim je bilo le, da bi zmagali.
Takrat sem se borilo,
da življenja ne bi izgubilo.

Kmalu sem bilo hvaležno,
da bilo te vojne sem deležno,
saj sedaj kot prej visoko v nebo se stegujem,
na jadnici domujem.

Spet pozdravljam ptice
in od daleč opazujem prekrasne meglice.
Moj dom niso več gozdna tla,
ampak širine morja.

Jaz drevo prerojeno
v svoje misli zatopljeno
kot mogočni jambor nadzorujem,
da s skalami se ne srečujem,
Skrbim, da ljudje na ladji so varni
in je ne poškodujejo valovi nevarni.

Zala Nežič, 6. b